

A SZAVAI EREJE 5.

Jegyzet Jim Sanders tanításából
2011. május 22.

Péter I. 4/12 Szeretteim, ne rémüljete meg attól a tűztől, amely megpróbáltatásul támadt köztetek, mintha valami réműletes dolog történnék veletek.

És mondja az Ige a...

Péter I. 1/6 Amelyben örvendeztek, noha most kissé, ha meg kell lenni, szomorkodtok különféle megpróbáltatások között,

7. Hogy a ti kipróbált hitetek, ami sokkal becsesebb a veszendő, de tűz által kipróbált aranynál, dicséretre, tisztességre és dicsőségre méltónak találtassék a Jézus Krisztus megjelenésekor;

A mi kipróbált hitünk *tűz* által van megpróbálva. A János 10/10-et szoktuk magyarázni, hogy a tolvaj [ördög] jön, a hamis próféta ő, a hamis tanító, a hamis gyülekezetek, a *hamisítványok*, és bizony jön, hogy *lopjon* tőletek, öljön, *pusztítson*. Jézus azonban folytatja, - én azért jöttem, hogy életük legyen és bővülködjenek.

Tehát az ördög nem úgy jön az életünkbe, mint egy kis manócska, mint általában ábrázolják, nem így munkálkodik. Hanem a *hitünk* van *megpróbálva* általa, és trónjaink vannak, amelyet a jövőben fogunk elfoglalni és a *hatalom székei*.

A hatalomnak a *trónszékei* már itt a *földön* rendelkezésünkre állnak, a *koronáinkat később* kapjuk majd meg, de a hatalom trónját már *most* el kell foglalnunk, mert a tüzes próbáknál bele kell ülnünk a hatalom székébe!

Tehát a kérdéseket, ha így tesszük fel, hogy miért, miért? Ezt helytelenül tesszük, mert valójában tudjuk, hogy itt van az *idők végének a legvége*. Olyan dolgok zajlanak a szemünk előtt a világban, amelyek eddig nem történtek.

Könnyen és egyszerűen fogalmazva azért tudnak ezek megtörténni a keresztyékekkel, mert nem használják a hitüket. Egyik fülükön be és a másikon ki, és ilyenkor Isten *irgalma* jön és közbelép, hogy megoltalmazzon minket.

A tüzes próbák arról szólnak, hogy megpróbálják, *megvizsgálják a hitünket* és ezek nem valami furcsa és különleges események. Én több mint harminc évvel ezelőtt *megalapoztam a hitemet* ebben, és a mai napig nem hagytam el a hitemet.

Elmagyarázom, hogy miként van ez. Ahol húsz évvel ezelőtt volt a hited és által a *hitzintedben*, nem biztos, hogy ott vagy ma is. A *hitünk* ugyanis nem egy, egy szinten lévő statikus dolog, hanem fel, vagy le billenhet.

És bizony a *világban* élünk. És egy nagyon jó dolog, amikor *megpróbáltatások* érnek minket. Péter levelét olvassátok hétről hétre, ott elmagyarázza, hogy értékesebb a tűzben

megpróbált aranyból. És a *kipróbált hitünk* tűz által van megpróbálva. Örvendezünk ezekben, mert az Ige ezt írja.

Az egyik módja, hogy átkerüljünk a túloldalra győzelemben, az a *szánkban* van. Hiszen minden a szánkkal történik, az *imádságainkat* a szánkkal mondjuk el, a *prófétálások* szavait a szánkkal mondjuk el, az *oldás-kötés* hatalom szavait a szánkkal mondjuk el. A *hatalmunkat* a szánkkal gyakoroljuk. És ahogy hallgatjuk a tanítást, rájöhettünk, hogy, hogy kerülünk *bajba* a szánk szavai által.

Jakab 3/2 Mert mindnyájan sok dologban vétkezünk. Ha valaki beszédben nem vétkezik, az tökéletes ember, képes az egész testét is megzabolázni.

A *nyelvnek a hatalmáról* beszél. Ha szeretnéd tudni, hogy milyen *szellemi* felnőtt korban vagy, akkor nem kell mást tenni, mint a *szádra figyelmeztetni*, hogy mily gyakran véted el, hogy milyen dolgokat mondasz ki, amelyeket nem szabadna.

Ahogy *növeksziünk* szellemi értelemben és erősödünk a szellemiekben, egyre több nap telik majd úgy el, hogy nem mondunk ki ostoba dolgokat, szellemi értelemben, vagy eltelnek akár hónapok, vagy eltelnek évek. Nem engedjük a *hitetlenség* szavait szólni a szánkban. Ha *ostoba* dolgokat mondunk ki szinte minden lélegzetvételünkkel, akkor még *csecsemőkorban* vagyunk, és fel kell még növekednünk.

Tehát hogyan tudjuk ezt megmondani, hogy hol tartunk? Hogy miként vagyunk képesek *uralni a nyelvünket*, és amikor képesek vagyunk uralni, akkor képesek vagyunk uralni az egész testünket. Ez pedig nagyon sok mindenre választ is ad, amiben most is vannak a szentek.

Példabeszédek 18/20 A férfi szájának hasznáival elégedik meg az ő belseje; az ő beszédének jövedelmével lakik jól.

A *szánk hasznáival* elégedünk meg. És a beszédünk jövedelmével lakunk jól. Tehát a növekedést nem a bankszámlánkon fogjuk meglátni először, vagy a pénztárcánkban, hanem a *szánk szavaiban* jelenik meg először.

Lehet, hogy olyan helyzetben vagy, hogy 0 Ft-tal zártad az elmúlt hónapot, de mégis valami más van a szádban. Elkezdted *szólni a növekedést*. És ki tudod így húzni magad a bajból, a hiányból, a szűkségből és át tudsz jönni a bőség földjére. Soha *nem* lenne szabad szólnunk a *szűkség*, a hiány szavait. Soha *nem* lenne szabad szólni, hogy milyen *nehéz* és kemény a helyzetünk.

A *világ* mindig így beszél, és ráadásul észre sem veszik ezt. A keresztények pedig *leutánozzák* a világban élőket, és ugyanazokat az ostoba szövegeket mondogatják. Nekünk ezzel fel kell hagynunk, és másként kell tennünk.

Ne arról beszéljünk, hogy mi az, amink *nincs*, ne arról beszéljünk, amit nem *tudunk*. Ne arról beszéljünk, hogy mi az, amit nem tudunk megtenni, és ne beszéljünk arról, hogy milyen gyorsan emelkednek az árak, hanem a *hit szavát és a növekedést* szóljuk.

Bizony ezek az idők nehéz idők, most senki nem jut keresethez, mondják. Ez hazugság, ez nem igaz, a múlt évben is nagyon sokan jutottak pénzhez. Miért pont te vagy az, aki

kimaradsz ebből, és ráadásul még ennek az évnek nincs is vége, zárhatod ezt az évet óriási hozománnyal. A világnak bizony lehet nehéz az esztendő, neked, kereszténynek *csodálatos esztendő* lehet. És ez milyen jó bizonyosság a világnak. Világosságot kap a világ. Gondolkodtál ezen?

21. Mind a halál, mind az élet a nyelv hatalmában van, és amiképpen ki-ki szeret azzal élni, úgy eszi annak gyümölcsét.

Hisszük-e ezt? Számít-e valamit, hogy mi jön ki a szánkból? A *halál* és az *élet* múlik rajta. A *szükség* vagy a *gyarapodás* múlik a szánkon.

Példabeszédek 12/18. Van olyan, aki beszél hasonlókat a törzsúrásokhoz; de a bölcsenek nyelve orvosság.

A bölcsenek nyelve egészség. A NIV bibliafordítás szerint így szól az Ige itt: *Van olyan, aki oly hirtelenkedve szól, mint a karddöfések, de a bölcsnek nyelve gyógyulást hoz.* Milyen csodálatos!

A *bölcsesség* mindig a jövőnkhez kapcsolódó dolog. A bölcsesség mindig kihat arra, hogy hogyan és miként alakul a *jövőnk*. A bölcsesség kapcsolatos a *vetéshez* és *aratáshoz* is. A bölcs ember végiggondolja, hogy mit is akar mondani és mi lesz annak a *következménye*, még mielőtt megnyitja a száját szólásra.

A bolond ember pedig azonnal kimondja, ami kijön a száján, pedig ezeket a szavakat meg kellene *vizsgálni*. A bolond *ömleszt* a szájából. És amikor már tűz lángol körülötte mindenfelől, akkor jut eszébe, hogy nem lett volna szabad ezt mondanom, vagy bárcsak ne tettem volna azt. Az ostoba nem gondolkodik. Van egy mondás felénk, hogy nem lát túl az orrán. Az orrán túl már nem lát. Az *ostoba* emberben *nincs bölcsesség*.

Példabeszédek 15/28 Az igaznak szíve meggondolja, mit szóljon; az istentelenek szája pedig ontja a gonoszt.

Vagyis még mielőtt végiggondoltuk volna, már mondjuk. A *bolond* és a *bölcs* közti különbség, bolondok, vagy bölcsenek vagyunk? Ha bölcseneknek tartjuk magunkat, *nem fogunk mindent kimondani*, ami a gondolatainkba ötlük. Nem fogunk arról beszélni, hogy miként *érezzük* magunkat, mert gondolkodunk a szavaink *kihatásán*, hogy az miként hat ránk, még mielőtt kimondjuk azt. *Célzattal* fogunk csak szólni, és azoknak hatása is lesz.

Ez a személy, aki felnövekedett szellemiekben. Bölcsen megválogatja szavait és kiárasztja hitét a szavaival. *Kiárasztja* a szeretetet, a bölcsességet a szavaival, hogy beteljesítsen egy bizonyos *célt*, és így csodálatos dolgokat fog életre kelteni a szavaival. Hallelúja!

Ésaiás 55/10 Mert amint leszáll az eső és a hó az égből, és oda vissza nem tér, hanem megöntözi a földet, és termővé, gyümölcsözővé teszi azt, és magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőknek:

Ha az eső leszáll, akkor valami *jót* terem.

11. Így lesz az én Igém, amely számból kimegy, nem tér hozzám üresen, hanem megcselekszi, amit akarok, és gyümölcsöt terem ott, ahová küldöttem.

Amikor az Úr kiküldi az Ő Igéjét, ami kimegy az Ő szájából, arra küldi ki, hogy az *megcselekedjen* dolgokat. Isten nem csak egyszerűen kommentálja, hogy mi történik körülöttünk, hanem amikor *szól*, akkor *megváltoztatja* azt, és újratерemti azt, befolyással van azokra.

Mi történik akkor, amikor te *szólsz* a saját szavaidat? Legtöbb ember azt gondolja, hogy a szavai arra jók, hogy saját magát kifejezze. Vagy valamilyen szükségét, kérényt adjon elő, vagy a híreket elmondja valakinek. Vagy, hogy érzem magam, vagy, hogy nem érzem magam, vagy mit gondolok, mit nem gondolok.

Ilyenkor legtöbb esetben a másikat ismételjük, amit tőle hallottunk. Az igazság ebben a témakörben, hogy leggyakrabban, amit ilyenkor érzünk, vagy gondolunk, *nem* lenne szabad *kiengedni* a szánkon, az enyémen sem.

A *hústesti* ember mindig azon gondolkodik, és azt beszéli, hogy mit *érez*. Így érzek XY-al kapcsolatban. Valóban számít ez valamit? Arra kellene gondolni, hogy milyen *hatással* vannak ezek a szavak a másokra, amikor kimondod.

Efézus 4/29 Semmi romlott beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, hanem csak amely hasznos és szükséges az építésre, hogy kegyelmet adjon a hallgatóknak.

Nem azt mondja, hogy esetleg próbáljuk ezt meg. Azt mondja, hogy ne engedjük ki ezeket a szánkból, hanem csak azokat, amelyek *hasznosak* az építésre, hogy kegyelmet szolgáltasson annak, aki azt hallgatja.

Mi az, ami azt a *kegyelmet* szolgáltatja a hallgatónak? Az, ami *kijön* a szádból. Istennek kegyelme segíti a másikat. Lehetséges az, hogy valamit mondasz és a másik hallja, és nem csak a te szavaidat hallja, főleg akkor, ha ezeket a szavakat Isten adta neked.

Lehet, hogy már éppen a határán voltál, hogy *feladod* azt, de miután hallottad azokat a *felkent* szavakat a másik szájából, ez egy *új erőt* adott és nagy *lendületet* hozott az életedbe.

Hinnünk kell azt, hogy a szavaink képesek helyzetek *kimenetelét befolyásolni*. És egy olyan *edénye* vagy Istennek, akin keresztül a *kegyelmét* tudja mások felé kiszolgáltatni, és az Ő kegyelme pedig több mint elegendő.

Mert a kegyelem által minden elfogadható Istentől, és ezt a *szavakon keresztül* lehet szolgáltatni a másoknak. Isten *Igéjén keresztül* működtethető ez, amit Ő küld. Isten ugyanis azt mondja, hogy azok a szavak, amelyeket én *szólok*, azok *nem térnek* hozzám *üresen*. Mindig *betöltik* azt, amire én céloztam és elküldtem, és *gyarapodást* hoz abban a körben, ahová én küldtem, és amire küldtem.

Mi pedig az Ő képére és hasonlatosságára teremtettünk. Mi *beszélő szellemek* lettünk. Ha ez így van, akkor nekünk is kellene olyan szavakat *szólnunk*, amelyek nem térnek hozzánk vissza üresen. És így, jó dolgokat megcselekednek azokban a helyzetekben, ahová kiküldjük, *növekedést* hoznak az emberek életébe. Mindenki számára, és minden helyzet számára van egy bizonyos Ige.

Ezért amikor te idejössz, akkor hallanod kellene az Igét, meg kellene telned vele, és amikor innen elmész, akkor az élet szavaival megtelve, *kiárasztod* ezeket az *áldásokat* a gyermekeidre, az unokáidra, a szomszédjaidra, vagy akiket az Úr eléd hoz, bárkire.

Az Úr mindig *odaadja* azt a megfelelő *szót*, amit akkor éppen *szólnod* kell. Nagyon fontos eldöntened, hogy ezen az oldalon állsz majd, mert akkor be kell fejezned azt a másik fajta beszédet, hogy mindig arról beszélsz, hogy, hogy érzed magad, és mit gondolsz róla.

Volt az Egyesült Államoknak egy prófétája William Branham [1909-1965 – A nevezetes jelek és csodák embere]. A gyógyító szolgálatnak a csúcán volt ő, olyan mértékben működött a *tudás szava* nála [1Kor. 12,8 – ismeret szava], hogy nem kellett egy *szót* sem *szólnod*, mert még a nevedet is elmondta *Szellemtől vévén*, hogy ki beteg a családban, hogy miért jöttél, mindent.

Tudod-e, hogy, hogy került egy ilyen mértékű *kenetbe*? Azt kérte Istentől, hogy adjon mindig neki egy *Igét*, hogy *segíthessen* az embereken. Baptista prédikátor volt ő, úgy magyarázta el, hogy hogyan is működik ő szellemben, olyasmi mondta: mintha egy magas falhoz érkeznék, és ott felhúznám magam, felemelkednék a fal fölé, és ott lenéznék a túloldalon.

A bibliaiskolám egyik professzora, a II. világháborúban katona volt, egy nagy háború volt a második világháború, a feleségéről annyit kell tudni, hogy ő presbiteriánus volt, William Branham mikor már idősebb volt, és nagyon sokat imádkozott, két évet ki kellett hagynia, szünetet kellett tartania a szolgálatában. Visszajött két év után és egy ezres tömeg várta, ezek közül kihúzta azokat a neveket, akikért imádkozni fog.

Húszezrével voltak a sátorban, akik várták. Chuck Flynn feleségének a nagybátyja volt az illető. Filozófia doktorátussal rendelkezett. Igen briliáns elméjű ember volt, szakértője volt az Igének. De nem ez a lényeg.

Azt mondta ez az illető, hogy az én nevemet soha nem fogják kihúzni, akár le is ülhetek a feleségem mellé. És az első volt, akit kihúztak. Szóltották a nevét, és oda kellett állnia William Branham elé. Elmondta, hogy szemmel látható volt, ahogy az a *kenet rászállt*. Mint a méz, ahogy folyik lefelé.

És azt mondta William Branham, hogy Kaliforniában látok egy városkát, te nem magadért jöttél imádságért, te egy katona vagy, megsérültél a csuklódon, de a testvérednek a kislányáért jöttél imádságért. És mindenki meggyógyult, egy *szót* nem szólt.

Így kezdődött, hogy keresett valamit, hogy miben *segíthetne* másokon. Így kezdődött nála működni a *tudás szava* ajándéka, és ennél azután sokkal többre *kifejlesztette* ezt.

Javasolom, hogy kezdj el *beszélni* azokkal, akiknek szükségeik vannak, és *mondd* nekik azt, amit kell, hogy halljanak. És tarts egy kis szünetet, mielőtt a választ meghatározod. Lehet, hogy eltelik egy nap is, míg kapsz egy Igét. Tehát ne gyorsalkodj a szólással. Ahogy ezt kifejlesztetted magadban, egyre gyorsabban fog jönni az a bizonyos Ige.

Ausztráliában, amikor tanáccsal szolgáltam mások felé, ezt az ajándékot én is *kifejlesztettem*. Lehet azonban, hogy egy időre el kell *csendesedni*, el kell csendesedni az elmédnek, hogy Isten *szólhasson* hozzád.

Jób könyvére fogunk tekinteni. Jób szeretett volna tanácsot a barátaitól, hogy elmondják neki, hogy miért került ilyen bajokba, és látható, hogy ezek a munkák az ördögtől valók voltak.

Jóbot olyan csapás érte, hogy egy napon veszítette el a családját, jószágait, a gazdagságát és odajutott, hogy meg akart halni. És ezeknek a csapásoknak láttán, és hallatán a barátok meglátogatták. Néhány napig ültek vele a porban, és azután *megszólaltak*. A legtöbbje annak, amit mondtak, vádaskodás volt. A sötétségben lövöldöztek, mint ahogy a keresztények teszik.

Jób 26/3 Bezzeg jó tanácsot adott a tudatlannak, és sok értelmet tanúsítottál!

Vagyis úgy mondták a barátai, ahogy volt. Segített-e ez neki? A lényeg, hogy *nem* arról kell beszélünk, ami a *problémánk*. Ha valaki egy zűrzavaros helyzetben van éppen... Beszéltem egy idősebb hívővel, a gyülekezeti vének hívták éppen be, elmondták neki, hogy mennyire elrontotta a dolgokat. De nem erről szól a *tanácsadás*.

És emlékeztet ez arra, hogy az egyik atyafi még ennél súlyosabb eseteket is elkövetett és hozta az ő példáját. Vagyis részleteiben, terjedelmesen megjelentette, hogy pontosan hogyan is állnak a dolgok. Tudjuk azonban, hogy a hit mást tesz, a *hit előszólítja* azokat, amelyek nem léteznek, mintha már megtörtént volna.

Máté 13/15 Mert megkövérédett e népnek szíve, és füleikkel nehezen hallottak, és szemeiket behunyták; hogy valami módon ne lássanak szemeikkel, és ne halljanak füleikkel, és ne értsenek szívükkel, és meg ne térjenek, és meg ne gyógyítsam őket.

Tehát ha az emberek *látanak* a szemükkel, és *hallanak* a füleikkel, akkor a *gyógyulás útjára* kerülnek. Az istentelen tanácsok nincsenek segítségükre.

Jób 16/1 Felele pedig Jób, és monda:

2. Efféle dolgokat sokat hallottam. Nyomorult vigasztalók vagytok ti mindnyájan!

Nyomorultak vagytok a vigasztalásaitokban, mert csak a *bajokat* soroljátok.

3. Vége lesz-e már a légből kapott beszédeknek, avagy mi ingerel téged, hogy így felelsz?

4. Én is szólhatnék úgy, mint ti, csak volnátok ti az én helyemben! Szavakat fonhatnék össze ellenetek; csóválhatnám miattatok a fejemet;

Fordított helyzetben, ha ti lennétek az én helyemben, mit akarnátok hallani? Kérdezte Jób. Én is rázhatnám úgy a fejemet, mint ti. Tehát, mint a legtöbb keresztény, *itt elvétí*.

Az a baj, amiben most vagy, bizony sok tévedés volt ebben. A tevék oda vannak, az arany oda van, mindent elvesztettél, biztos, hogy bűnben éltél, azért vagy ilyen helyzetben, és jó sok zavartságban vagy, és elvettetted itt is, és ott is.

Ez tették ezzel a gyülekezeti vénnel is, behívta a gyülekezeti vezetőség és mondták neki, hogy nem tudjuk pontosan mi a baj veled, de valami biztos, hogy van. Az ilyenfajta beszéd miként segítene valakin?

5. Erősíthetnélek titeket csak a szájjammal és ajakaim mozgása kevesbíténé fájdalmatokat.

Olyan ajkak, amelyek kevesbítik a fájdalmat, amik megkönnyítik a nehézségeket. Hiszünk a *hitben*, hiszünk a *gyógyulásban*, hiszünk a *gyarapodásban*, de legelső helyen a *szeretetben* hiszünk, és szeretetben kell járnunk.

Vannak akik, az Úrhoz átköltöztek, rossz tanácsokat kaptak, rossz dolgokat mondtak nekik a gyógyulásról, vagy, hogy mit kellene tenniük, hogy kellene tenniük. Az egyik szolgáló pl. elmondta, hogy a családjában történt haláleset körül ezek a dolgok *nem segítették* őt, amit mondtak. Csak az érzelmeket korbácsolták fel, amit mások mondtak, és nem az Úrtól hallottak azok.

Akkor már úgyszólván túl *késő* az illetőben a *hitet kiépíteni*, amikor már ezek a tüzes *próbák* vannak. Meg kell találni, hogy mi az a *helyes*, amit kimondanunk, a helyes kenetben, és a helyes Szellem működéseket kell megragadni, és legelső helyen a *szeretet* szolgálni az illetőnek.

Egy biztos, hogy akik így elvétették és már az Úrnál vannak, azok jó helyen vannak. De így beszélni, hogy én is készen állok, hogy odamenjek, ezt meg kell gondolnunk, mert volt egy testvérünk, aki ezt hangoztatta, mindenkinek elmondta. Ő már készen áll, hogy menjen. És odaát van. Sokan vannak odaát.

Néhányan tüzes próbákon mentek keresztül, más alkalmakkor csak kicsi apró dolgokon múltott, a *kis rókák* rontják meg a szőlőket. Tehát olyan szavakkal szolgáljunk a másik felé, ami *erőt önt* a másikba. *Kihozni* abból a gyászból, amiben van. Ha nem voltál soha olyan helyzetben, akkor honnan is tudhatnád, hogy milyen az?

Sokan vannak, akik úgy gondolják, hogy mindenhez értenek, és amikor odajutnak, akkor elcsendesednek. Ezt kellett volna tennie az illetőnek, meg azt kellene tennie, amikor pedig a te kislábad újával történik valami, akkor egész éjszaka siráncozol, és az *önsajnálát* borzalmába esel. Pedig másoknak próbáltad mondani, hogy mit kell tenni ebben és abban a helyzetben.

Vannak olyan edzők, akik a fotelból, a karosszékből irányítják a nagy játékosokat, és megmossák a fejüket, hogy azt a labdát nem úgy kellett volna, hanem hogyan kellett volna. A játékos agyon izzadta magát, eltörött a bordája, és így tovább. Te pedig iszod a finom jégbehűtött üdítődöt, és a fotelból dirigálsz. Ez így nem helyes.

Isten *kegyelméből* kell szolgálni. Amit meg kell vizsgálni, hogy csak olyat szóljunk a szánkon, ami a másiknak kegyelmet ad. A szánkából csak a *kegyelem szavai* szólható.

Dániel 10/12 És monda nékem: Ne félj Dániel, mert az első naptól fogva, hogy szívedet adtad megértésre és sanyargatásra a te Istened előtt, meghallgattak a te beszédeid, és én a te beszédeid miatt jöttem.

Igaz-e, hogy az *angyalok* lépnek és *mozdulnak* a mi szavaink hallatán? Csak akkor cselekednek!

16. És ímé, olyan valaki, mint egy emberfia, megilleté ajkaimat és megnyitám a számat és szólék és mondtam annak, aki előttem állta: Uram, a látomás miatt reám fordultak az én fájdalmaim, annyira, hogy semmi erőm nincsen.

17. És mi módon szólhat ezzel az én urammal ennek az én uramnak szolgálója? Hiszen bennem attól fogva nem állt meg az erő, és lélegzet sem maradt bennem.

18. És ismét illete engem az emberhez hasonló, és megerősített engem.

19. És monda: Ne félj, te kedves férfiú; békesség néked, légy erős és bizony erős! És mikor szólt velem, megerősödém, és mondék: Szóljon az én uram, mert megerősített engem.

Azt írja, hogy amikor az angyal szólt, akkor *megerősödtem*. És mondta, hogy figyelj rám, és akkor már képes volt *figyelmezn*i, hogy mit mond az angyal. *Békesség* legyen neked, mondta. Tehát a *szavak*, amelyeket szólt, az *megerősítette*.

Milyen jó lenne, amikor mi szóljuk a szavakat, azok *felemelnék* a másikat. Képzeld el, ha valaki azt mondja, hogy kimerült voltam, elcsüggedt voltam, már majdnem feladtam, és akkor jöttél, és *szóltad az erő szavait*, és felálltam, az segítségemre volt.

Így kapunk *eredményeket*. Nem lehet mindent kimondani, ami a fejünkbe ötlük. Nem lehet azt sem elmondani, hogy hogyan érezzük magunkat, ezek nem lenne szabad, hogy kijöjjenek a szánkából, ezért beszélünk erről.

Legtöbbször azért mondjuk, mert szeretnénk valami kis *sajnálatot* kicsikarni a másiktól, ez a *hústestnek* a természete, a hústestet nem kell dédelgetni. A hústest keresztre van *feszítve*, és van benne egy csomó minden a kevélység, a gőgösség oldaláról is hogy, hogy akarjuk kényeztetni magunkat.

Vannak, akik küszködnek a hitükkel, alig-alig boldogulnak. Nincs arra szükségük, hogy a te problémádat hallgassák, mert épp csak kint van a fejük a vízből, annyira lent vannak már. És ha meghallják a tiédet, akkor azt mondják, hogy hát minden volt, csak reménytelen a helyzet.

Vagyis nem szükséges, hogy ő hallja a problémádat, mert az nem fog segíteni neki, csak elbátortalanítja, amit hall tőled. És amivel neked személyesen foglalkoznod kell, vagy amiben meg kell állnod, és azt mondd a másiknak, az nem lesz a segítségére. És ez az igazság.

Hiszed-e, hogy a *szavak* meg tudják *erősíteni* a másikat? Hiszed-e, hogy ezek a szavak képesek a te szádból előjönni? Hogy így legyen, ezt *kívánnunk* kellene, ha szereted Isten népét. Akkor ezek a szavak, amit kimondasz fognak *segíteni* a másikon.

Apostolok Cselekedetei 14/1 Lőn pedig Ikóniumban, hogy ők együtt mentek be a zsidók zsinagógájába, és prédikáltak, úgyannyira, hogy mind zsidóknak, mind görögöknek nagy sokasága lett hívővé.

2. Akik azonban a zsidók közül nem hittek, felindíták és megharagították a pogányoknak lelkét az atyafiak ellen.

Pál bement és prédikálta az Igét és az emberek *szíve felindult* ezen. Megint más zsidók pedig, akiknek nem tetszésére volt, elkezdtek buzdítani Pál és a másik szolgálatársak ellen. Vagyis *Isten emberei ellen* felindították a pogányok lelkét. Ennek az lett a végeredménye, hogy többé nem mentek el meghallgatni a prédikálást és nem nyitották meg a szívüket arra, hogy azt befogadják. Súlyos dolog ez?

Pál és a többi apostol Istennek az emberei voltak, akik pedig hallgatták, azoknak *szükségük* volt arra, hogy *hallgassák*. Ezek most többé nem fognak bemenni és meghallgatni őket, azért, mert valaki az útjukba állt, és elkezdett nekik fonák, *negatív dolgokat* mondani az illetőről és a helyzetről.

Hányan vannak ma, akik nem járnak be a gyülekezetbe azért, mert valaki a fülükre ült, és olyan dolgokat mondott nekik, amit nem kellett volna. Ennek az lett az eredménye, hogy *leszakadtak a táplálás forrásáról*, és már nem táplálatnak úgy, ahogy kellene. Nem kapják az igei táplálást, és belül megkeseredtek.

A *keserűségnek a gyökere* ugyanis, ami bennük van, *megfertőzött másokat*, azért, mert azt a keserűséget, és gyűlöletet, ami bennük van, kifröcskölik magukból. Az atyafiakkal szemben megmérgezték azoknak az elméjét, és keserűségre gyújtották őket, az atyafiak ellen. Ez pedig mind az ördög munkája, az emberek száján keresztül, a keresztények száját is ideértve.

János 13-ban Jézus arról tanít, hogy onnan ismernek meg minket, hogy az Úr Jézus tanítványai vagyunk, hogy egymást szeretni fogjuk. Akik ezt a másik munkát így végzik, az *ördögnek a munkatársai*, hiszen a tolvaj nem egyébért jön, hanem, hogy lopjon, öljön, és pusztítson. Tehát ők a *hamis prófétái* az ördögnek. Pál apostol figyelmeztette az övéit, és azt is írta, hogy három évig könnyhullatása volt emiatt.

Apostolok 20/28 ViseljeteK gondot azért magatokra és az egész nyájra, melyben a Szent Szellem titeket vigyázókká tett, az Isten Gyülekezetének pásztorlására, amelyet a tulajdon vérével szerzett.

29. Mert én tudom azt, hogy az én eltávozásom után jönnek tiközétek gonosz farkasok, akik nem kedveznek a nyájnak.

30. Sőt, ti magatok közül is támadnak férfiak, kik fonák dolgokat beszélnek, hogy a tanítványokat maguk után vonják.

31. Azért vigyázzatok, megemlékezzén arról, hogy én három esztendeig éjjel és nappal meg nem szüntem könnyhullatással inteni mindenkit.

32. És most, atyámfiak, ajánllak titeket az Istennek és az Ő kegyelmessége Igéjének, aki felépíthet és adhat néktek örökséget minden megszenteltek között.

Tudod-e, hogy az ördög szeretné használni a szádat? Ha az ördög *bajokat* akar szítani a gyülekezetben belül, akkor nem egy gyülekezetben kívüli valakit fog keresni, hanem *belül* keres valakit, akinek a *száját* tudja használni, és minél *közelebb* áll az illető a *szolgálóhoz*, annál jobb a dolga az ördögnek.

Példának hozhatnék olyanokat, akik vidékről egyszer feljöttek, hogy megnézzék egyházunk munkáját, és valaki olyat mondott első alkalommal a fülükbe, hogy soha többet nem jöttek vissza.

Mert az ördög akarja használni a nyelvedet, hogy vele *megmérgezze* a másik *elméjét*. Azt sem tudom, hogy a gyülekezetünk tagjai voltak-e, akik ezt mondták nekik. De a szívük *megkeményedett*, és megkeseredtek és ezért utána az Igének és a szolgálatnak, valamint Isten dolgainak *ellenálltak*.

Tehát az első, amit el kell *határozni* magunkban, hogy a mi szánkat *nem fogja* az ördög így használni. Mert mindannyian követünk el hibákat. Mindannyiunknak arra kell törekednie, hogy a másik szolgát a *legjobb fényben* tüntesse fel mindenki számára.

Vagyis nem szabadna megengedni, hogy az ördög használja a mi szánkat arra, hogy egy másik testvérré rossz fényt vessünk. Vagy másokra nyomást gyakorolni, hogy mondja el a véleményét, kiszedni belőle mit gondol, mi a helyzet ezzel, vagy azzal kapcsolatban, azzal a bizonyos hívővel mi a helyzet? Nyugodtan mond, hogy nem tudod.

Megnézzük a Máté Evangéliumában, hogy Jézus hogyan *vélekedett* ezekről?

Máté 18/6 Aki pedig megbotránkoztat egyet e kicsinyek közül, akik énbennem hisznek, jobb annak, hogy malomkövet kössenek a nyakára, és a tenger mélységébe vessék.

A malomkő, nagyméretű kő, ha azt a nyakadba kötik és bedobnak a vízbe, biztos elsüllyedsz. És Jézus azt mondja, hogy így jársz jobban, minthogy a száddal vétkezel. Jobban jársz, ha elsüllyedsz, és az Úrhoz *hazaköltözöl*, mint hogy egy kicsit is *eltávoztass* az Úrtól, aki hívője lett volna az Úrnak.

A *megbotránkoztat*, azt jelenti, hogy az illető már nem hisz úgy, ahogy hitt volna. És ma ebben megszabadulás is jelen van. Az elméjük megkeseredett, *elfordultak*, és többé már nem érdeklődnek afelől, amit addig szerettek volna hallani. És az a *szellemi kapocs*, ami el volt rendelve, azt már többé *nem gondozod*.

Nekünk tehát arra kell kifejleszteni magunkat, hogy *bátorítsuk* a másikat és ne arra, hogy elbizonytalanítsuk, és nem akarunk sérelmeket okozni.

Láttuk a Bibliában azt a tizenkét *kémet*, aki visszajött. Tíz elbátortalanodott és nagyon gonosz jelentést hozott. Sajnos a többség hozta a rossz jelentést. Azt mondták, hogy nem tudjuk bevenni azt a földet, meg is haltak, mielőtt bemehettek volna.

És a népre ez egy *rossz hatással* volt, egész éjjel sírt a nép. Az atyafiak szívét elcsüggesztették. *Megolvadt a szívük a rossz hír hallatán*, mondja egy másik fordítás.

Pál apostol írja az:

Apostolok Cselekedetei 21/12 Mikor pedig ezeket hallottuk, mind mi, mind a helybeliek kértük, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe.

Rá akarták venni Pált, hogy ne menjen fel Jeruzsálembe. Az Úr kijelentette neki a damaszkuszi úton, mikor megjelent az Ő világosságában, hogy szenvednie kell majd az Úr nevéért.

13. De Pál felele: Mit cselekedtek, sírván és az én szívemet kesergetvén? mert én nemcsak megkötöztetni, hanem meghalni is kész vagyok Jeruzsálemben az Úr Jézusnak nevéért.

14. Mikor azért nem engedett, megnyugodtunk, mondván: Legyen meg az Úrnak akarata.

Mi lett volna, ha sikerült volna őt lebeszélni? Hiszen a börtönökben írta meg a leveleinek több mint felét. Végül is megnyugodtak, és azt mondták, hogy legyen meg az Úr akarta. Ezek szerették Pált, és ebből a szeretetből kifakadva próbálták *lebeszélni* őt Isten akaratának a beteljesedéséről. Jaj, Pál, kérünk, ne menjél.

Pál mondja, hogy én kész vagyok akár meghalni is Jeruzsálemben. És miután ezt megértették az atyafiak akkor megnyugodván mondták, hogy legyen meg az Úr akarata. Már a kezdetek kezdetén mondhatták volna ezt. De Pált nem tudták volna meggyőzni.

Én is kaptam ízelítőt ezekből családtagoktól, barátoktól, a korai esztendőben, amikor elszántam magam a bibliaiskolába. Próbáltak lebeszélni erről. *Ne hagyd*, hogy bárki *lebeszéljen* arról, hogy Istennek *engedelmes légy*, mert meg van a helyed, és ott kell lenned, ugyanis, ha nem a helyeden vagy, akkor *nincs feletted az a kegyelem*.

Ne engedd, hogy bárki a bátortalanság szavait, vagy a bizonytalanság szavait mondja neked. Másrészt ne te legyél az, aki a másikat lebeszélni az ő látásairól. Ha valakinek nagyobb látásai vannak, mint neked, ne próbáld azokat a látásokat lefaragcsálni. Másnak a lángjait ne próbáld meg lelocsolgatni, mert nekünk az atyafiak *bátorítóinak* kell, hogy legyünk.

Másoknak körülöttünk, amikor a beszélgetést befejeztük, akkor tűz kell, hogy gyúljon a bensőjükből. Ha semmi nem jut eszedbe, akkor maradj csendben.

Máté 5/22 Én pedig azt mondom néktek, hogy mindaz, aki haragszik az ő atyjafiára ok nélkül, méltó az ítéletre; aki pedig azt mondja az o atyjafiának: Hitvány, méltó a főtörvényszékre; aki pedig ezt mondja: Bolond, méltó a gyehenna tüzére.

Ha valaki! Egy *másik* fordítás szerint, *ha az atyádfiának ezt mered mondani, akkor nem vagy jó semmire*. Üres fejű idióta pl.

Ezek a szavak mit céloznak, amikor ilyet kimondanak? Azt akarja kifejezni, hogy a másik teljesen *értéktelen* számukra. És nem akarunk ugye senkit meggyőzni arról, hogy a másik mennyire értéktelen. Csak az ördög tenne ilyet.

Kinek a száját akarja használni az ördög? A te szádat, vagy valakit, aki közel áll hozzád, vagy valakit, akinek a szavára sokat adsz. Miután kimondtad ezt, lehet, hogy utána visszakoznál, hogy nem is gondoltam komolyan.

Bizony minden hivalkodó beszédért *számot kell adni* majd egy napon. Olyan szavakért, amelyek nem teremnek, nem jót teremnek. Az ítélet napján. Tehát az ilyen üres beszéd nem jó semmire.

Mit fogunk tenni? Meg kell változtatni a *gondolkodásmódunkat*, és azon kell gondolkodni, hogy mit tudunk mondani a másíknak, ami *segítségére van*, és nem sérti őt.

Igen, de nem így érzed, mondd. Nem kell, hogy úgy érezd. Maradhatsz csendben és lenyugszol a csendességben, és olyan szavakat szólsz, amelyeket Isten szól. Mit mondhatok a másíknak, ami *segítségére van*?

Kolosse 3/21 Ti atyák, ne ingereljétek a ti gyermekeiteket, hogy el ne csüggedjenek.

Amikor bátortalanítjuk, provokáljuk, ingereljük a gyermeket. Az egyik pásztorunk tegnap azt mondta, hogy egy dologra vágyik Istentől, - *kijelentéseket* venni. Ebben kijelentés van, mert ezt látni a világban és azoknak prédikálunk.

Amikor haraggal szólnak, megharagszanak, és ezt kimutatják. Tüntetnek, reménytelenek, elbátortalanodottak az emberek, mert gyermekkoruktól kezdve ebben a színezetben, légkörben nevelik őket, és lehet látni, hogy *bátortalanság*, kishitűség épül ki az illetőben. Nem szabadna, hogy így legyen.

A mi üzenetünk a másik felé *bátorítást* kell, hogy szolgáljon, és köszönjük Istennek. Dicsérjük az Urat! Sok tanítás van még az asztalon, amit el kellene mondani, és ezeket a dolgokat el kellett mondani.

William Branham, hogy micsoda szolgálat volt ő? És úgy kezdődött az egész, hogy szerette volna látni, hogy mi van a fal túloldalán? Mi is ezt szeretnénk, hogy mi az, amit veszünk az Úrtól, ami segít nektek. Álljunk fel, mondjunk ki valamit, először is halleluját!

Köszönjük Uram, ez én vagyok! Én megváltozom a mai naptól, a tőlem telhető legjobban. Befogadom az Igét Tőled, amely szabaddá teszi a másikat, hogy meggyógyuljon, hogy segítsek neki, hogy vigasztaljam őt, hogy szeressem őt. Minden dicsőség Jézusnak! A mi Urunknak! Ámen!

A jegyzet forrása: www.bekevar.fw.hu